

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฉี่
เรื่อง การประกอบกิจการฆ่าสัตว์และการควบคุม
การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลตำบลบ้านฉี่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
เรื่อง การประกอบกิจการฆ่าสัตว์และการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำเรื่อง การประกอบกิจการฆ่าสัตว์
และการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เหตุผล

โดยเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข เกี่ยวกับ การตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพัก
สัตว์ การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ การฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ การดูแลรักษาความสะอาด
เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ บังคับใช้ในเขตเทศบาล
ตำบลบ้านถ้ำ เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูก
สุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
เรื่อง การประกอบกิจการฆ่าสัตว์และการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ (๑) มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙ เทศบาลตำบลบ้านถ้ำ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านถ้ำและผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา จึงตราเทศบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำเรื่อง การประกอบกิจการฆ่าสัตว์และการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ แล้วเจ็ดวัน

บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระเจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน ไก่วง นกกระทา และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหาร หรือมีได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมีได้ชำแหละ

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำหน่าย แลกเปลี่ยน ให้ โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และหมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าตามเทศบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัติ

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

ข้อ ๔ ให้กิจการฆ่าสัตว์เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ

ข้อ ๕ สถานประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลบังคับหรือสถานประกอบกิจการใด เข้าข่ายเป็นโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

การตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

ข้อ ๗ สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในที่ดินที่ผู้รับใบอนุญาตมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับความยินยอมจากผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายในที่ดินนั้น

(๒) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับอาคารโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และระบบบำบัดน้ำเสียและสอดคล้องกับกำลังการผลิต

(๓) ไม่ตั้งอยู่ติดกับบ่อพัก สถานที่ทิ้งหรือกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลหรือสารเคมีซึ่งสามารถปนเปื้อนมายังเนื้อสัตว์ได้

ข้อ ๘ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณภายนอกอาคารโรงฆ่าสัตว์

(ก) มีรั้วกั้นหรือมาตรการอื่นใดในการป้องกันสัตว์อื่นและบุคคลภายนอกมิให้เข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์โดยมิได้รับอนุญาต

(ข) บริเวณรอบอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องมีการปรับปรุงดูแลให้อยู่ในสภาพดี ไม่มีแหล่งที่อยู่ของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคและถนนรอบอาคารต้องไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง

(ค) มีมาตรการป้องกันการปนเปื้อนจากสัตว์มีชีวิตสู่เนื้อสัตว์

(ง) มีมาตรการป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค มิให้เข้าไปในอาคารโรงฆ่าสัตว์

(๒) โครงสร้างภายในอาคารโรงฆ่าสัตว์

(ก) พื้นต้องทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ มีความแข็งแรงทนทาน มีความลาดเอียงสามารถระบายน้ำได้สะดวก และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย รอยเชื่อมระหว่างพื้นกับผนัง ต้องเชื่อมกันสนิทและทำมุมโค้งมน เพื่อป้องกันการสะสมของสิ่งปนเปื้อนและสามารถทำความสะอาดได้ง่าย

(ข) ผนังด้านในต้องทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ มีความแข็งแรงทนทาน ไม่ผุกร่อนหรือเป็นสนิม ทนทานต่อสารเคมี และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย รอยเชื่อมระหว่างผนังกับผนังต้องเชื่อมกันสนิทและทำมุมโค้งมน เพื่อป้องกันการสะสมของสิ่งปนเปื้อนและสามารถทำความสะอาดได้ง่าย

(ค) ประตูและวงกบประตูต้องทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ผุกร่อนหรือเป็นสนิม สามารถทำความสะอาดได้ง่าย และประตูที่เปิดสู่ภายนอกอาคารต้องปิดได้สนิทป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคมิให้เข้าไปในอาคารโรงฆ่าสัตว์ได้

(ง) พื้นที่มีการผลิตส่วนที่สะอาดต้องมีเพดาน ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำหรือความชื้น ไม่ผุกร่อนหรือเป็นสนิมและสามารถทำความสะอาดได้ง่าย

(๓) บริเวณภายในอาคารโรงฆ่าสัตว์

(ก) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน

(ข) พื้นที่ภายในอาคารโรงฆ่าสัตว์แบ่งเป็นพื้นที่การผลิตและพื้นที่อื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ค) มีระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันน้ำเสียจากส่วนที่ไม่สะอาดไปสู่ส่วนที่สะอาดได้และปลายท่อด้านนอกอาคาร ต้องออกแบบให้สามารถป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคมิให้เข้าไปในอาคารโรงฆ่าสัตว์

(ง) มีระบบระบายอากาศที่สามารถระบายกลิ่น ควัน ไอน้ำร้อน และความชื้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(จ) ระบบแสงสว่างที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์อาจใช้แสงสว่างจากธรรมชาติหรือแสงสว่างจากไฟฟ้าที่มีความเข้มของแสงซึ่งไม่ทำให้การมองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนแปลงไป กรณีใช้แสงสว่างจากไฟฟ้า หลอดไฟฟ้าต้องมีฝาครอบหรือมีวิธีการอื่นใด เพื่อป้องกันเศษแก้วกรณีหลอดไฟฟ้าแตกหรือระเบิด

(ฉ) น้ำที่ใช้ในอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องสะอาด มีปริมาณเพียงพอต่อการใช้งาน ตลอดจนมีแรงดันที่เหมาะสมในการฉีดล้างทำความสะอาด และกรณีที่เป็นน้ำที่ใช้สัมผัสเนื้อสัตว์ต้องมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ที่กรมอนามัยกำหนด หากมีการใช้น้ำแข็งต้องเป็นน้ำแข็งที่สะอาดและมีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(ช) ภายในโรงฆ่าสัตว์และบริเวณห้องสุขาภายในโรงฆ่าสัตว์ ต้องมีอ่างล้างมืออย่างเพียงพอ โดยอ่างล้างมือต้องไม่เปิดหรือปิดด้วยมือ และต้องจัดให้มีสบู่เหลวหรือสารเคมีที่ใช้ทำความสะอาดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

(ซ) มีพื้นที่หรืออุปกรณ์อื่นใดสำหรับรวบรวมหรือทำลายเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหาร โดยไม่ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหาร

(ฌ) มีที่เก็บสารเคมีที่อยู่ห่างจากพื้นที่การผลิตและบริเวณที่เก็บเนื้อสัตว์ โดยมีการแยกชนิดหรือประเภทของสารเคมี โดยติดฉลากและป้ายให้เห็นชัดเจน พร้อมทั้งมีคำเตือนและคำแนะนำเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากสารดังกล่าว

(ญ) มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์หรือภาชนะบรรจุเนื้อสัตว์ที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ

(ฎ) มีห้องหรือบริเวณสำหรับเปลี่ยนหรือสวมทับเสื้อผ้า แยกระหว่างส่วนที่สะอาดและส่วนที่ไม่สะอาด

(ฏ) มีห้องสุขาที่สะอาดและเพียงพอ และไม่สามารถเปิดสู่พื้นที่การผลิตได้โดยตรง

(ตุ) มีแคร่หรือรอกยกสัตว์เพื่อป้องกันสัตว์สัมผัสพื้น ทำจากวัสดุที่แข็งแรง ทนทาน ล้างทำความสะอาดได้ง่าย ในกรณีที่แคร่ต้องมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร ส่วนกรณีที่เป็นรอกยกสัตว์เมื่อยกแล้วส่วนล่างสุดของขาต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

(๔) โรงพักสัตว์

(ก) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับจำนวนสัตว์ที่จะทำการฆ่าในแต่ละรอบ โดยต้องไม่มีสัตว์รออยู่นอกโรงพักสัตว์และสะดวกต่อการตรวจสัตว์ก่อนทำการฆ่าของพนักงานตรวจโรคสัตว์

(ข) มีพื้นที่สำหรับแยกสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะทำการฆ่า นั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

(ค) มีระบบระบายอากาศที่สามารถระบายกลิ่น ความชื้น และความร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(ง) มีระบบระบายน้ำและของเสียจากสัตว์ที่ไม่ก่อให้เกิดการสะสมของสิ่งปฏิกูล โดยน้ำเสียและของเสียจากสัตว์ต้องลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย และทิศทางการระบายน้ำในโรงพักสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยต้องไม่ผ่านไปยังคอกสัตว์ปกติหรือทางเดินของสัตว์

(จ) มีน้ำสะอาดและอุปกรณ์ให้น้ำสัตว์กินอย่างเพียงพอ

(ฉ) มีโครงสร้างของโรงพักสัตว์ที่ทำจากวัสดุที่แข็งแรงทนทาน มีหลังคาป้องกันแสงแดดและฝน

(ช) มีประตู รั้วกั้น หรือแผงกั้นที่ทำจากวัสดุที่แข็งแรงทนทานหรือวิธีอื่นใด ที่สามารถป้องกันสัตว์มิให้ออกจากโรงพักสัตว์ได้และไม่ทำอันตรายต่อตัวสัตว์

(ซ) มีน้ำใช้ทำความสะอาดอย่างเพียงพอ

(ฌ) มีแสงสว่างเพียงพอสำหรับการตรวจสัตว์ก่อนทำการฆ่าโดยอาจใช้แสงสว่างจากธรรมชาติหรือแสงสว่างจากไฟฟ้า

(ญ) มีทางเดินต่อจากโรงพักสัตว์เข้าพื้นที่ที่ทำสลบสัตว์ และมีอุปกรณ์ที่เปิด-ปิดเพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ถอยหลังออกจากบริเวณที่ทำสลบสัตว์

(ฎ) มีบริเวณที่รับสัตว์ที่เป็นแท่นเทียบหรือทางลาดที่มีพื้นผิวที่ไม่ลื่นหรือลาดชันจนเกินไป หรือมีเครื่องมือ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ลงจากพาหนะขนส่งสัตว์ที่เหมาะสมตามประเภทและชนิดของสัตว์

ข้อ ๙ เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ทุกชนิด ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่มีส่วนผสมที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ผิวเรียบ ไม่เป็นสนิม ไม่มีรอยแยกหรือรอยแตก รอยเชื่อมต้องเชื่อมกันสนิท สามารถล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคได้

(๒) เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่สัมผัสกับเนื้อสัตว์ ห้ามทาหรือเคลือบผิวหน้าวัสดุด้วยสารเคมีที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

(๓) เครื่องมือและเครื่องจักรที่ติดตั้งประจำที่ ต้องสามารถตรวจสอบและทำความสะอาดได้ง่าย

หมวด ๒

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้มีการต่อใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ อาจจัดให้มีบริการฆ่าสัตว์ ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ได้ โดยให้เรียกเก็บค่าบริการได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ค่าบริการตามวรรคหนึ่งให้เป็นรายได้ของผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์นั้น

หมวด ๓

การฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์

ข้อ ๑๗ การฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) งดให้อาหารสัตว์ และจัดให้มีการพักสัตว์ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมก่อนทำการฆ่า

(๒) ต้องมีขั้นตอนทำให้สัตว์สลบด้วยกระแสไฟฟ้า ปืนทำสลบ (Captive bolt pistol) หรือก๊าซก่อนทำการฆ่า โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับชนิดของสัตว์ตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ ยกเว้นการฆ่าสัตว์ตามพิธีกรรมหรือข้อบัญญัติทางศาสนาสามารถใช้วิธีบังคับสัตว์ให้สลบด้วยกรวยหรือซองบังคับสัตว์เพื่อไม่ให้สัตว์ทรมานโดยไม่ต้องทำสลบซึ่งเป็นวิธีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในการบังคับสัตว์

(๓) การนำเลือดออกจากสัตว์ ต้องปล่อยให้เลือดออกอย่างสมบูรณ์โดยสัตว์ต้องตายก่อนลอกหนังหรือลวกถอนและบั่นขน ในกรณีที่เลือดนั้นใช้สำหรับการบริโภคต้องใช้ภาชนะสะอาดรองรับ

(๔) หลังกระบวนการฆ่าสัตว์แล้วซากสัตว์ต้องไม่สัมผัสพื้นและผนัง โดยส่วนล่างสุดของซากต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

(๕) ต้องจัดให้มีห้องแยกสำหรับล้างทำความสะอาดเครื่องในสัตว์ โดยเครื่องในแดงให้ล้างในห้องแยกของพื้นที่ส่วนที่สะอาด ส่วนเครื่องในขาวให้ล้างในห้องแยกของพื้นที่ส่วนที่ไม่สะอาด ทั้งนี้ในการล้างทำความสะอาดเครื่องในสัตว์ ต้องไม่ทำให้เครื่องในสัตว์สัมผัสพื้นและน้ำเสียจากการล้างต้องต่อลงสู่ระบบระบายน้ำโดยตรง

ข้อ ๑๘ การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ต้องสามารถทำความสะอาดได้ง่าย และมีพื้นที่สำหรับปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ในขณะที่มีการตัดแต่งเนื้อสัตว์ ต้องมีการป้องกันไม่ให้เนื้อสัตว์สัมผัสพื้นและผนัง โดยเนื้อสัตว์ต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

(๒) มีมาตรการป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคมิให้เข้าไปในสถานที่ตัดแต่งเนื้อสัตว์ได้

(๓) แสงสว่างที่ใช้ในสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ต้องมีความเข้มแสงที่เพียงพอกับการปฏิบัติงานและไม่ทำให้การมองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนไป

(๔) มีอ่างล้างมือให้เพียงพอ โดยอ่างล้างมือต้องไม่เปิดหรือปิดด้วยมือ และท่อน้ำทิ้งของอ่างล้างมือต้องต่อลงสู่ระบบระบายน้ำโดยตรง และต้องจัดให้มีสบู่เหลวหรือสารเคมีในการทำมาสะอาดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

(๕) น้ำที่ใช้สัมผัสเนื้อสัตว์ต้องสะอาด มีปริมาณเพียงพอต่อการใช้งาน ตลอดจนมีแรงดันที่เหมาะสมในการฉีดล้างทำความสะอาด และมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ที่กรมอนามัยกำหนด หากมีการใช้น้ำแข็ง ต้องเป็นน้ำแข็งที่สะอาดและมีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๖) มีตุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการตัดแต่งต้องอยู่ในสภาพดี มีการล้างทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๗) ภาชนะบรรจุเนื้อสัตว์ต้องแข็งแรงทนทาน สามารถรับน้ำหนักเนื้อสัตว์ที่บรรจุได้และทำความสะอาดได้ง่าย

(๘) ต้องมีการเก็บรักษาเนื้อสัตว์ไม่ให้สัมผัสพื้นและผนัง โดยเนื้อสัตว์ต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตรและอยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการบริโภค

ข้อ ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุม ป้องกันเนื้อสัตว์ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคและการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการตรวจสัตว์โดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ภายในอีสิบสี่ชั่วโมงก่อนทำการฆ่า ในกรณีที่เป็นต้องพักสัตว์ไว้เกินอีสิบสี่ชั่วโมงให้ตรวจสัตว์ซ้ำอีกครั้งหนึ่งก่อนทำการฆ่า

(๒) จัดให้มีการตรวจเนื้อสัตว์ภายหลังการฆ่าโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์

(๓) ในกรณีที่มีโรคระบาดสัตว์หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดสัตว์เกิดขึ้นในบริเวณโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๔) ทำลายหรือจัดให้มีวิธีการอื่นใด ในการจัดการกับเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมต่อการบริโภค เพื่อให้เนื้อสัตว์ดังกล่าวไม่สามารถนำกลับมาบริโภคได้

(๕) จัดเก็บข้อมูลการตรวจสัตว์ก่อนทำการฆ่าและการตรวจเนื้อสัตว์ภายหลังการฆ่า โดยพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ต้องหยุดปฏิบัติงานและรักษาให้หายก่อนจึงกลับมาปฏิบัติงานได้

(๒) ผู้ปฏิบัติงานในอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องสวมเครื่องแต่งกายที่สะอาดเหมาะสม และมีการรักษาความสะอาดส่วนบุคคล

(๓) ผู้ปฏิบัติงานในอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องละเว้นจากพฤติกรรมที่อาจทำให้เกิดการปนเปื้อน สู่เนื้อสัตว์

(๔) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอนการปฏิบัติงาน

หมวด ๔

การดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ภาชนะบรรจุและเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นประจำทุกวัน ทั้งก่อนและหลังการฆ่าสัตว์

(๒) มีมาตรการในการป้องกันและกำจัดแมลง นก และสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคทั้งภายในและบริเวณโดยรอบอาคารโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๓) สารเคมีที่ใช้ในการทำความสะอาดหรือการฆ่าเชื้อโรคในอาคารโรงฆ่าสัตว์ หรือการใช้สารฆ่าแมลงสารกำจัดสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรครอบอาคารโรงฆ่าสัตว์ ต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ในโรงงานผลิตอาหารและต้องระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์

(๔) มีระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบระบายน้ำ และการจัดการมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และของเสียที่มีประสิทธิภาพ โดยน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วจะต้องอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายหรือข้อกำหนดอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการบำรุงรักษา ซ่อมแซมโครงสร้างภายในและภายนอกอาคารโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ ระบบบำบัดน้ำเสีย เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเป็นอันตรายต่อสัตว์มีชีวิตหรือเสี่ยงที่จะเกิดการปนเปื้อนสู่เนื้อสัตว์

หมวด ๕

การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ เว้นแต่โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งจากบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ ตามหลักสูตร ที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์สภาให้การรับรอง และบุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

ข้อ ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๕ ผู้ที่เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามข้อ ๒๔ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นออกให้ตามข้อ ๒๔ วรรคสอง

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๒๗ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เป็นอาหาร ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคหรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งการฆ่าสัตว์และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นเพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๘ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำเป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๙ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้

การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มิได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มิได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีมีเหตุสมควรเป็นพิเศษ ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา อาจประกาศกำหนดสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว และมีให้นำความในวรรคหนึ่งมาบังคับใช้

ให้นำบทบัญญัติข้อ ๒๔ และข้อ ๒๗ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามข้อนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๓ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามข้อ ๓๒ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๔ ให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามข้อ ๒๙ และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในท้องที่ตามประกาศที่ออกตามข้อ ๓๒ วรรคสอง เสียค่าเบี่ยง ค่ำพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์

อัตราราชการและการเบิกจ่ายค่าเบี่ยง ค่ำพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๓๕ บรรดาค่าอากร ค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ที่ออกตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ เรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามเทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ).....

(นายสมพันธ์ ชิวษา)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

บำรุง คำไว
นายอำเภอดอกคำใต้

ประกาศเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
เรื่อง อัตราค่าบริการการจัดการโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
การควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗

ด้วยเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๗ และโดยความเห็นชอบของนายอำเภอตอกคำใต้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา เมื่อวันที่ ๓ เดือน เมษายน พ.ศ.๒๕๖๗ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐, ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๔ พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลบ้านถ้ำได้ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านถ้ำแล้วเจ็ดวันนั้น อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ รักษาการให้ เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และข้อ ๑๔ นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ ออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้ จึงได้กำหนดอัตราค่าอากรการฆ่าสัตว์และค่าบริการโรงฆ่าสัตว์ ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพิ่มเติม ตามท้ายเทศบัญญัตินี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสมพันธ์ ธิวงษา)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ

อัตราค่าอาการการฆ่าสัตว์และค่าบริการโรงฆ่าสัตว์
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗

.....

ข้อ ๑. ให้เรียกเก็บอาการการฆ่าสัตว์ตามอัตรา ดังต่อไปนี้

๑.๑.โค	ตัวละ	๑๒ บาท
๑.๒.กระบือ	ตัวละ	๑๕ บาท
๑.๓.สุกร	ตัวละ	๑๐ บาท
๑.๔.สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕ บาท

ข้อ ๒. ให้เรียกเก็บค่าบริการโรงฆ่าสัตว์ตามอัตรา ดังต่อไปนี้

๒.๑.โค	ตัวละ	๑๐๐ บาท
๒.๒.กระบือ	ตัวละ	๑๐๐ บาท
๒.๓.สุกร	ตัวละ	๕๐ บาท
๒.๔.สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๓๐ บาท

ประกาศเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ เรื่อง ให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ

ตามที่ สภาเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ ได้ประชุมและมีมติเห็นชอบร่างเทศบัญญัติตำบลบ้านถ้ำ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ และผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา ได้เห็นชอบร่างเทศบัญญัติดังกล่าวแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงประกาศให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านถ้ำ ดังนี้

๑.เทศบัญญัติตำบลบ้านถ้ำ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

๒๕๖๗

โดยมีผลบังคับใช้เมื่อพ้น ๗ วันนับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสมพันธ์ อิวงษา)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ

